

[Ninn-Hansen.]

medlem hr. Rosing jo som repræsentanter for Grønland ved mange lejligheder har meddelt — ligesom andre grønlandske folketingsmedlemmer har gjort det før dem — at de lægger vægt på, at landsrådet bliver spurgt, er jeg også overbevist om, at man ønsker, at der her tages det mest vidtstrakte hensyn til det grønlandske landsråd.

Jeg vil derimod gerne spørge den højtærede statsminister, der jo har en særlig opgave med at sikre den status, der eksisterer i disse områder, som ligger fjernest fra os, om statsministeren mener, det er i overensstemmelse med den status, Grønland har, at man ikke — således som det er meningen efter Grønlands forfatning i forhold til vor forfatning — spørger den grønlandske befolkning. Jeg ved jo dog, at den højtærede statsminister tidligere, da det drejede sig om Færøerne, har vist megen tålmodighed for i en speciel sag at høre på det, som kredse af den færøske befolkning havde at sige. Det er mig uforståeligt, hvis den højtærede statsminister betragter forelæggelsen for landsrådet af et spørgsmål af denne art, så betydningsfuldt det er for Grønland, som en formalitet. Jeg ville dog tro, at det ville være i bedst overensstemmelse med hele den måde, hvorpå vi betragter den grønlandske befolknings status i forhold til vor forfatning, hvis den højtærede statsminister her kunne stå op og sige, at selvfølgelig ønsker han og hans regering at høre, hvad den grønlandske befolknings egen valgforsamling, landsrådet, mener om den udlevering, man vil foretage af dette grønlandske fortidsminde.

Per Federspiel: Jeg skal ikke forlænge denne debat, men vil gerne bede om tilladelse til at motivere min afstemning i denne sag.

Jeg så meget gerne, at vi fra dansk side skænkede det islandske folk disse skatte; men efter de meget indgående forhandlinger og på grundlag af den meget fyldige dokumentation, vi har fået, forekommer det mig, at hverken den høje regering eller det høje ting har nogen adgang til at disponere over de ejendele, som Den arnamagnæanske Stiftelse er sat til at forvalte. Alene af den grund ser jeg mig nødsaget til at stemme imod disse forslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg anser det heller ikke for særlig frugtbart på nuværende tidspunkt at fortsætte debatten om håndskrifterne. Jeg takker det store flertal her i tinget, som har givet udtryk for, at de vil støtte dette lovforslags gennemførelse. Det er vel overvejet og vel forberedt gennem mange år, under hvilke former man skulle finde frem til en løsning af et spørgsmål som dette, der er af vital interesse for disse to folk i Norden.

Det saglige grundlag er meget lidt omtalt i den debat, der har været ført. Dette forslag bygger i princippet og med hensyn til omfang og indhold af den gave, der er tale om, stort set på det samme grundlag, som har været udgangspunktet i alle forhandlinger, i alle drøftelser, siden kommissionen afgav sin betænkning i 1951. I denne kommissionsbetænkning var der forskellige meninger, forskellige synspunkter, men den overvejende del af kommissionens medlemmer var enige i principper, der ligger meget nær ved det, forslaget her indeholder. Der er ingen overrumpning over for nogen i det, der her foreligger. Det er en udbygning af synspunkter, som har været grundlæggende i alle drøftelser, lige siden kommissionen afsluttede sit arbejde i 1951.

Jeg synes heller ikke, det er noget stærkt standpunkt i et betydningsfuldt spørgsmål stadig at kredse om den formelle fremgangsmåde. Den kan diskuteres, vi har diskuteret den, og jeg har sagt min mening derom. Men når man skal træffe en beslutning, må sagens indhold dog være det væsentlige, og en begrundelse i selve det formelle synes jeg er svag over for et spørgsmål af så vidtrækkende og betydningsfuld karakter som det, der her er tale om.

Dette forslag kan ikke få konsekvenser med hensyn til at holde sammen på danske samlinger. Det er klart og bestemt sagt, at dette må ses som et særligt tilfælde, må ses under hensyn til hele den måde, hvorpå denne samling er kommet til Danmark, og til det forhold, der er mellem det islandske og det danske folk.

Med hensyn til Grønland beder jeg det ærede medlem hr. Ninn-Hansen læse, hvad der står i udtalelsen fra det filosofiske fakultet. Der står — efter at man har sagt, at Flatøbogen er blandt de islandske håndskrifter, der indeholder mest om Grønland —: